

3. evropské Chemsex fórum v Paříži

14.–16. listopadu 2019

Xenie Uholyeva

Prev-Centrum, z. ú.

e-mail | uholyeva@centrum.cz

Na 3. Chemsex fórum do Paříže přijelo 224 účastníků z různých zemí. Filozofie konference je hledat zdroje pro zvládnání chemsexu uvnitř komunity, nestavět pouze na práci odborníků – proto jsou na konferenci tradičně zváni i bývalí a současní uživatelé chemsexu. Na programu konference byla zařazena dvě hodinová setkání přímo pro účastníky s osobní zkušeností s chemsexem.

Alexandre Aslan (Francie) pracuje na speciálním oddělení nemocnice určeném specificky pro uživatele chemsexu. Chemsex považuje za problematický ve chvíli, kdy uživatel ztrácí svobodu volby v tom, kdy, kde a s kým užívá. Mluví o vlivu pervitinu na křivku excitace při sexu (používá model podle Masterse a Johnsonové): díky pervitinu (a jiným NL) se přeskočí počáteční fáze touhy a navodí se vzrušení, které se stupňuje (plató), ale erekce není kvalitní a obvykle není snadné dosáhnout orgazmu. Sex pak trvá velmi dlouho, protože vlastně není možné skončit. Endogenní excitace, spojená se subjektivní touhou, se nahrazuje exogenní excitací, spojenou s drogami a výkonostním modelem chování (porno).

Jan Groszer (Berlín) mluví o gay sexu jako o způsobu jak se vyjádřit, být viděn a uznán jinou bytostí. Sex v jeho pojetí má co do činění s identitou – tam, kde je identita křehká, sex může dodat jistotu, stát se bezpečným místem. Potěšení z gay sexu můžeme chápat i jako cestu jak se prosadit vůči heteronormativitě.

Francouzský výzkum (Christel Protiere, Maitena Milhet) se zabýval subjektivní zkušeností uživatelů a omezeními, která si sami uživatelé vytvářeli. Za úspěšné považují strategie, kdy si uživatelé dopředu stanovují hranice (čas

strávený chemsexem, způsob užívání, množství, jaké látky budou užívat).

Raúl Soriano (Valence) mluví o mezinárodním gay turismu ve Španělsku, představuje mapu stálých nebo sezónních lokalit spojených s velkými zábavními akcemi a chemsexem. Pořádající organizace sice vytvářejí perverzní, toxické reklamy, které jasně spojují tyto akce s chemsexem, ale zdráhají se poskytovat svým klientům informace o HR, protože (paradoxně) nechtějí být spojovány s drogami. Při předávkování (na jedné z posledních akcí jich mělo být až 80) zasahují jejich vlastní týmy, nejezdí se do nemocnice a potíže se nikam nehlásí.

Elie Balan (Bejrút) se věnuje uživatelům chemsexu v arabských státech, mluví o specifikách práce, kdy například není možné rozdávat HR balíčky, protože muži většinou bydlí společně se svými rodiči a nechtějí nic takového mít doma. Vytvořil interaktivní mapu LGBT friendly organizací v arabském světě.

Adam Shultz (Londýn) mluví o kontextu, do kterého je chemsex zasazen – velmi kontrolované životy s rozjetou kariérou, stálým partnerem, společenským životem. Uživatel chemsexu je člověk, který se dlouhodobě snaží dělat to, co by se mělo dělat, být takový, jaký by měl být, a není v tom šťastný, proto potěšení bez hranic v podobě chemsexu je tak moc lákavé – chemsex má moc rozbít tu přemíru kontroly.

Velmi zajímavý byl Amsterdam Chemsex Network meeting (síť zahrnuje 16 různých organizací, které se věnují uživatelům chemsexu), kde odborníci z jednotlivých

organizací vyprávěli o tom, jaké služby poskytují a jak spolupracují. Sjeff Pellser (Mainline) mluví o čtyřech pilířích, na kterých stojí péče o uživatele chemsexu v Amsterdamu: harm reduction (HR), péče o fyzické zdraví, péče o psychické zdraví, osobní bezpečnost. Součástí sítě je i pracovník policie (příslušník národního útvaru Pink and Blue, který se zabývá LGBTQ komunitou). Právě díky spolupráci více organizací vznikla široká nabídka služeb pro uživatele: individuální konzultace s odborníkem, individuální konzultace s jiným uživatelem (peer poradce), skupinová setkání pro lidi, kteří chtějí abstinovat, skupinová setkání pro lidi, kteří chtějí získat větší kontrolu nad svým užíváním, psychoterapie, sexuologická léčba. Mainline má týmy, které působí přímo v klubech a poskytují informace o HR, pořádají také výjezdy do jiných měst, kde organizují setkání zaměřená na chemsex. Vytvořili krátký film o chemsexu *Friday Fever – Chemsex*, dostupný na Youtube.

V diskuzích se sdílely i osobní zkušenosti s chemsexem („na pervitinu jsem měl pocit, že jsem sexuální bůh, že jsem nejvíc sexy muž na světě“), s chutěmi, se snahou

o kontrolované užívání, vzpomínky na začátky abstinence (smutek, osamělost, obavy z toho, co bude dál). Uživatelé také hovoří o svých očekáváních od služeb – nehodnotící přístup (cítím se souzen, protože se sám odsuzuji), podpora v případě potíží bez tlaku na abstinenci (dojezd, pocity viny po užití), podpora při přechodu od injekčního k bezpečnějšímu způsobu užívání, nástroje jak zacházet s cravingem. Další účastníci mluvili o tom, že začali pomáhat jiným a to jim pomohlo stabilizovat se.

Vystupující a autoři výzkumů, prezentovaných prostřednictvím posterů, se shodují v tom, že chemsex jako fenomén v evropských zemích roste, pevně zakořenil v gay kultuře a je úzce spojen s šířením pohlavně přenosných infekcí (STI).

Celkově byla konference hodně zaměřena na HR. Důležitou skupinou pro HR jsou HIV negativní uživatelé chemsexu, kteří neužívají preexpoziční profylaxi (PrEP).